

[Formanden.]

I skrivelse af 4. d. m. anmoder handelsministeren om, at der foretages valg for tiden 1. april 1969 til 31. marts 1974 af 4 medlemmer med stedfortrædere til det i henhold til § 6 i lov nr. 74 af 15. marts 1934 om spiritus og gær nedsatte udvalg.

Medlem af folketinget Lene Christensen har meddelt mig, at hun ønsker til justitsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren det i overensstemmelse med barnets tarv, at en far under en endnu ikke afsluttet skilsmisssag ikke har den fulde ret til at se det barn, som han har boet sammen med i 2 år, og som ved fogedretten er udleveret til moderen?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange): Jeg skal hermed på mit partis vegne tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.*

I to tidligere samlinger har vi fremsat forslag om en kontrolleret fri adgang til svangerskabsafbrydelse. Siden da er der sket en betydelig liberalisering i lovpraksis i flere lande, så adgang til svangerskabsafbrydelse er gjort faktisk næsten fri, men dog afhænger af en til formålet svarende lovfortolkning. Den nyligt afgivne betænkning indeholder et lovforslag, der må forventes at have samme virkning.

Det er derfor forslagsstillernes opfattelse, at det vil være en klarere og mere etisk tilfredsstillende løsning at gøre svangerskabsafbrydelse til en personlig afgørelse og ikke til et lovfortolkningsspørgsmål.

Da loven har så stor en personlig betydning for mange mennesker, må et nyt og ærligt retsgrundlag skabes hurtigt, og vi anbefaler tinget meget en hurtig og velvillig behandling.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af ligningsloven.*

Hovedformålet med lovforslaget er at

gennemføre de regler om den skattemæssige behandling af investeringstilskud efter egnsudviklingsloven, som blev anbefalet i en enig indstilling fra det folketingsudvalg, der behandlede lovforslag nr. 73 om ændring af afskrivningsloven. Efter lovforslaget om ændring af afskrivningsloven skulle investeringstilskuddene beskattes ad indirekte vej i løbet af en årrække, idet tilskuddet skulle gå fra i det beløb, hvorpå modtageren kan foretage skattemæssige afskrivninger. Efter det foreliggende lovforslag fastholdes det, at tilskuddene skal beskattes i løbet af en årrække; men af praktiske grunde foreslås det gennemført på en måde, der ikke griber ind i de skattemæssige afskrivninger. Tilskudsbeløbene skal efter skatteyderens valg kunne medregnes i den skattepligtige indkomst i løbet af en ti års periode, der begynder med det indkomstår, hvori skatteyderen erhverver tilskuddet. Efter forslaget kan skatteyderen selv bestemme, hvor stor en del af tilskuddet der skal medregnes i indkomsten for de enkelte år inden for ti års perioden. Det er dog ikke anset for rimeligt at give skattepligtige personer adgang til at medregne tilskuddet i indkomsten for indkomståret 1969. Det skyldes, at skattepligtige personer normalt ikke skal beskattes af indtægter i 1969 som følge af overgangen til kilde-skat fra 1. januar 1970.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det vil være en fordel, om reglen om den skattemæssige behandling af disse tilskud kan blive gennemført forholdsvis hurtigt. Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3, kan det nemlig forekomme, at disse regler får betydning allerede ved indkomstopgørelsen for skatteåret 1969-70. Det vil også være en fordel, at egnsudviklingsmyndighederne så hurtigt som muligt bliver i stand til at orientere om reglerne, når interesserede virksomheder henvender sig om støtte efter de nye regler i egnsudviklingsloven.

I lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det, at lejeværdien af egen bolig i enfamilieshus ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1969 forhøjes til 3 pct. af ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering eller en senere vurdering inden 14. alm. vurdering. Forslaget herom er i overensstemmelse med boligforliget af 18. januar 1966. Hvis et enfamilies-